

Ik heb twee keer een ivf-traject doorlopen. Bij de eerste poging was ik meteen zwanger van mijn eerste kind, dus toen heb ik het op het werk niet verteld. Toen ik voor een tweede kind wilde gaan, was ik in eerste instantie ook niet van plan om het te vertellen, want wie weet zou het wel opnieuw zo snel lukken. Ik wilde mijn werksituatie en mijn privéleven sowieso zo veel mogelijk gescheiden houden en slaagde er ook in om veel afspraken buiten de uren te regelen. Maar toen ik na een paar ivf-pogingen nog niet zwanger was, heb ik toch mondjesmaat wat mensen ingelicht: de mensen die verantwoordelijk waren voor de personeelsadministratie, mijn baas en na een tijdje ook enkele naaste collega's. We hebben er op het werk nooit openlijk over gepraat, maar er was wel een soort van stilzwijgend begrip.

Uiteindelijk zijn er twaalf pogingen nodig geweest voor mijn tweede zwangerschap. Door de jaren heen ben ik gaan beseffen dat het oké was om mensen in te lichten over mijn situatie, dat het niet iets was waar ik geheimzinnig over hoefde te doen. Mijn verhaal is een positief voorbeeld van hoe de combinatie werk-fertiliteitsbehandelingen wel kan lukken, want ik kreeg veel begrip van mijn rechtstreekse leidinggevende en collega's, onze bedrijfscultuur was gunstig en flexibel, en mijn eigen gynaecoloog woonde dichtbij en heeft veel moeite gedaan. Als al die factoren niet mee hadden gezeten, was mijn tweede kind er niet gekomen, realiseerde ik me achteraf. – Viki

Je kind inlichten

Voor sommige ouders zit ivf nog steeds een beetje in de taboesfeer. Ze vertellen het niet aan hun omgeving en twijfelen of ze later aan hun kind moeten vertellen dat het is verwekt met medische hulp.

Mocht je overwegen dit aan je kind te vertellen, weet dan dat het kan vanaf ongeveer 4 jaar. Op die leeftijd is een kind oud genoeg om het concept 'ivf' min of meer te kunnen begrijpen. In het boekje *Een Wereldwonder* licht de Nederlandse auteur Mireille Van Seggelen ivf op een toegankelijke manier toe, op het niveau van vierjarigen. Dat kan een mooi aanknopingspunt zijn om het erover te heb-

ben met je kind. Er wordt uitgelegd dat mama's eitje en papa's zaadje elkaar niet vanzelf konden vinden, maar dat de ouders zo graag een kindje wilden dat ze naar de dokter zijn gegaan voor hulp. De dokter heeft gezegd dat er spuitjes en pilletjes nodig zouden zijn om een kind te krijgen, enzovoort. Op die manier wordt ivf erg bespreekbaar, zelfs voor een jong kind. De ervaring leert dat een kind ook heel goed om kan gaan met die boodschap.